

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom af 7. maj 2009, Kommissionen mod Portugal (C-530/07, EU:C:2009:292).
- 2) I tilfælde af, at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, betaler Den Portugisiske Republik på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« Europa-Kommissionen en tvangsbøde på 8 000 EUR for hver dags forsinkelse af gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dom af 7. maj 2009, Kommissionen mod Portugal (C-530/07, EU:C:2009:292), regnet fra datoen for afsigelse af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af dom af 7. maj 2009, Kommissionen mod Portugal (C-530/07, EU:C:2009:292).
- 3) Den Portugisiske Republik betaler Europa-Kommissionen et fast beløb på 3 000 000 mio. EUR på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.
- 4) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.6.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2016 — Odvolací finanční ředitelství mod Český rozhlas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-11/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sjette direktiv 77/388/EØF — merværdiafgift — artikel 2, nr. 1) — levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag — begreb — offentlig radio- og tv-virksomhed — finansiering med en obligatorisk lovpligtig licensafgift)

(2016/C 314/04)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Odvolací finanční ředitelství

Sagsøgt: Český rozhlas

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at offentlig radiovirksomhed som den i hovedsagen omhandlede, der finansieres af en obligatorisk lovpligtig licensafgift, som betales af personer, der ejer eller er i besiddelse af en radiomodtager, og udøves af et ved lov oprettet radioselskab, ikke udgør levering af tjenesteydelser, som »foretages mod vederlag« som omhandlet i denne bestemmelse, og derfor ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.